Nr 99 Warszawa, dnia 10 grudnia 1948 r.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

453. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu, wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o udzieleniu Państwowej Centrali Handlowej i Centrali Tekstylnej „Cetebe" zezwolenia na wywóz towarów z dnia 22 października 1948 r.

Na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 września 1939 r. o zakazie przywozu i wywozu towarów (Dz. U. R. P. Nr 87/1939, poz. 555) zarządza się co następuje:

§ 1.

Zezwala się na wywóz do Anglii, Austrii, Czechosłowacji, Francji, Stref Okupacyjnych Niemiec, Palestyny i Włoch w ramach t. zw. „eksportu małego" towarów sprzedanych i opłaconych za granicą przez wykupienie bonów towarowych, opiewających na cenę w dolarach USA.

§ 2.

Do wystawiania bonów towarowych, określonych w § 1, upoważnia się Bank Polska Kasa Opieki S. A. w Warszawie.

§ 3.

Do wywozu towarów w postaci przesyłek paczkowych drobnicowych, zawierających towary na ten cel przeznaczone, upoważnia się Państwową Centralę Handlową w Warszawie, oraz Centralę Tekstylną „Cetebe" w Łodzi.

§ 4.

Kontyngenty towarów, przeznaczonych na wywóz w ramach niniejszego zarządzenia, będą okresowo wyznaczane przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

§ 5.

Nadzór nad całokształtem akcji „eksportu małego" w rozumieniu niniejszego zarządzenia powierza się Komisji powołanej w zarządzeniu Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 30 marca 1948 r. w sprawie sprzedaży za granicą dolarowych certyfikatów towarowych (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 42, z dnia 13 kwietnia 1948 r., poz. 149).

§ 6.

Rozrachunek wewnętrzny z tytułu „eksportu małego" będzie dokonywany na ogólnych zasadach rozliczeniowych, wynikających z Uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 18 lipca 1947 r.

§ 7.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu
(—) H. Minc
Za Ministra Skarbu
(—) E. Drożniak
Podsekretarz Stanu

---

454. Okólnik z dnia 24 listopada 1948 r. w sprawie przekazania Polskiemu Towarzystwu Maszyn Biurowych Sp. z o. o. niewykorzystanych maszyn księgujących.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości Uchwałę Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 21 września 1948 r., w sprawie przekazywania Polskiemu Towarzystwu Maszyn Biurowych Sp. z o. o. niewykorzystanych maszyn księgujących.

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. D. I. 36805/3/48).

Uchwała
Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 21 września 1948 r. w sprawie przekazania Polskiemu Towarzystwu Maszyn Biurowych Sp. z o. o. niewykorzystanych maszyn księgujących.

1. Celem racjonalnego wykorzystania i rozdziału maszyn księgujących poleca się wszystkim urzędom i instytucjom państwowym by znajdujące się w ich dyspozycji, a nie wykorzystane maszyny księgujące pochodzące między innymi z remanentów poniemieckich zgłosiły do nabycia, a następnie odpłatnie przekazały Polskiemu Towarzystwu Maszyn Biurowych Sp. z o. o. w Warszawie przy ul. Szpitalnej Nr 8.

2. Określenie ceny powyższych maszyn winno nastąpić komisyjnie przy współudziale przedstawiciela Polskiego Towarzystwa Maszyn Biurowych Sp. z o. o.

3. Uchwała niniejsza wchodzi w życie bezzwłocznie.

---

455. Okólnik z dnia 30 listopada 1948 r. w sprawie wykonywania pieczątek, datowników i t. p. przez Mennicę Państwową.

Wobec stwierdzenia, że urzędy, zakłady i przedsiębiorstwa podległe Ministerstwu Skarbu, zamawiają wykonanie stempli kauczukowych, datowników metalowych, pieczątek oraz przedmiotów tłoczonych w metalach (znaczki inwentarzowe i t. p.) w firmach prywatnych po cenach znacznie wyższych od cen Mennicy Państwowej, Ministerstwo Skarbu zarządza by zamówienia na tego rodzaju przedmioty, kierowane były do Mennicy Państwowej w Warszawie. Wyjątek mogą stanowić drobne zamówienia, z którymi zwracanie się do Mennicy, zwłaszcza z urzędów z poza Warszawy, byłoby niecelowe.

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. D. I. 43397/1/48).

---

456. Okólnik z dnia 30 listopada 1948 r. w sprawie zaopatrzenia się i wywieszenia w zakładach pracy tablic instrukcyjnych p. t.: „Ogólne wskazania jak uniknąć porażenia prądem elektrycznym".

Międzyministerialna Centralna Komisja Bezpieczeństwa i Higieny Pracy przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej, pismem z dnia 26 października 1948 r. Nr Ml. 526/48, zawiadomiła Ministerstwo Skarbu, że nakładem Stowarzyszenia Elektryków Polskich ukazała się tablica instrukcyjna p. t.: „Ogólne wskazania, jak uniknąć porażenia prądem elektrycznym". Wymiar tablicy: 700 × 500 mm, wydrukowana jest na kartonie bezdrzewnym o wadze 250 g. Cena tablicy wynosi zł 60.

W związku z powyższym Ministerstwo Skarbu poleca, aby wszystkie zakłady pracy podległe i nadzorowane przez Ministerstwo Skarbu zaopatrzyły się w odpowiednią ilość tych tablic i wywiesiły je w widocznych i dostępnych dla załóg miejscach pracy i osiedlach przyfabrycznych.

W tablice instrukcyjne należy zaopatrywać się bezpośrednio w Stowarzyszeniu Elektryków Polskich w Warszawie przy Al. Stalina Nr 37.

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. D. I. 40757/3/48).

457. Okólnik z dnia 2 grudnia 1948 r. w sprawie interpretacji art. 20 ustawy o obowiązku społecznego oszczędzania oraz § 30 rozporządzenia wykonawczego Ministra Skarbu z dnia 12 marca 1948 r.

W związku z powstałymi wątpliwościami w przedmiocie zwrotu części wkładu oszczędnościowego w przypadkach przewidzianych art. 20 ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 74) i § 30 rozporządzenia wykonawczego z dnia 12 marca 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 106) — Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

1. Art. 20 określa jedynie górną granicę kwoty podlegającej zwrotowi. Łączna wysokość sum zwróconych w ciągu roku nie może przekraczać zł 50.000 po odliczeniu części

zwolnionej na podstawie art. 19 ust. 1 ani połowy wkładu oszczędnościowego. Przykład: w m-cu sierpniu 1948 r. stan wkładu oszczędnościowego wynosił zł 110.000. Na podstawie art. 19 (na razie brak odpowiedniej uchwały Rady Ministrów) zwolniono uczestnikowi zł 60.000. Na podstawie art. 20 uczestnik może otrzymać w formie zwrotu najwyżej połowę pozostałej kwoty zł 50.000, tj. zł 25.000. Jeżeli uprawnienie uczestnika wynosi większą kwotę, np. zł 50.000.— to zwrot pozostałej kwoty zł 25.000 może nastąpić albo jeszcze w bież. roku z wpłat w następnych miesiącach, albo w roku przyszłym z zachowaniem tej samej zasady ograniczenia wypłaty do połowy wkładu.

2. Ustala się następujące normy zwrotów części wkładów oszczędnościowych w poszczególnych przypadkach:

a) śmierć członka najbliższej rodziny, pozostającego we wspólnym gospodarstwie lub na utrzymaniu uczestnika, uprawnia do otrzymania zwrotu zł 50.000 — nie wyżej połowy wkładu,

b) narodziny każdego dziecka — ryczałt zł 25.000 — nie wyżej połowy wkładu. Zwrot wyższej kwoty z zachowaniem granicy zł 50.000 i nie wyżej połowy wkładu jest uzależniony od przedłożenia dowodów, stwierdzających zaistnienie nadzwyczajnych wydatków, np. na operację, na koszty szpitala, zabiegi i t. p.,

c) ślub uczestnika lub jego dziecka — zł 50.000 — nie wyżej połowy wkładu,

d) trwała niezdolność do pracy uczestnika lub członka jego najbliższej rodziny spowodowana kalectwem lub nieuleczalną chorobą zł 50.000 — nie wyżej połowy wkładu,

e) utrzymywanie dzieci w szkole poza miejscem zamieszkania przez uczestnika funduszu B i C — zwrot zł 4.000 miesięcznie na każde dziecko uczące się — suma ogólna zwrotu nie może przekraczać zł 50.000 ani też połowy wkładu,

f) klęska żywiołowa na szkodę uczestnika funduszu B — zwrot kwoty równającej się rzeczywistej stracie, nie więcej jednak zł 50.000, ani też połowy wkładu,

g) strata w inwentarzu uczestnika funduszu B — zwrot kwoty do wysokości rzeczywistej straty, jednak nie wyżej zł 50.000, ani też połowy wkładu

z tym jednak zastrzeżeniem, że łączna wysokość sum zwróconych w ciągu roku z tytułu wyżej wspomnianych przypadków nie może przekraczać zł 50.000, ani połowy wkładu oszczędnościowego.

3. Poza dowodami przewidzianymi w § 30 uczestnik winien przedłożyć w przypadku przewidzianym w punkcie:

b) — rachunek lekarza lub szpitala, gdy uprawniony domaga się kwoty wyższej od zł 25.000,

f) — zaświadczenie właściwej gminy, stwierdzające wysokość szkody,

g) — zaświadczenie właściwej gminy, stwierdzające wartość straconego inwentarza żywego.

4. Jeśli uczestnik sam się uczy w szkole poza miejscem zamieszkania — nie przysługuje mu prawo zwrotu części wkładu.

5. Za wkład oszczędnościowy, podlegający częściowemu zwrotowi, uważać należy stosownie do art. 9 ust. 4 ustawy ogólną sumę wniesioną przez poszczególnego uczestnika na S. F. O., czyli każdorazowy stan jego oszczędności w chwili powzięcia decyzji przyznania zwrotu.

Wydawanie decyzji w sprawie przyznania zwrotu należy wyłącznie do kompetencji zbiornic P. K. O. w stosunku do uczestników funduszu A i C i — K. K. O. w stosunku do uczestników funduszu B.

Uczestnikowi S. F. O. przysługuje prawo odwołania od tych decyzji do Banku Gospodarstwa Krajowego w trybie art. 34 ust. 2—4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 marca 1948 r.

6. W odniesieniu do uczestników funduszu B, korzystających także z ulg w podatku gruntowym, przewidziane w niniejszym okólniku normy zwrotów części wkładów oszczędnościowych w poszczególnych przypadkach, oznaczają górną granicę kwoty jaka w danym przypadku może być zwrócona uczestnikowi funduszu B, np. w punkcie 2 lit. a) — śmierć członka najbliższej rodziny uprawnia do otrzymania zwrotu do wysokości zł 50.000 — nie wyżej połowy wkładu i t. p.

Decyzje w sprawie przyznania zwrotu części wkładów oszczędnościowych uczestnikom funduszu B powezmą K. K. O. po wysłuchaniu opinii powiatowych (miejskich) komitetów współdziałania do spraw podatku gruntowego i S. F. O., opartych na dokładnym stwierdzeniu:

a) stanu materialnego uczestnika w chwili decydowania o zwrocie wkładu,

b) faktu, czy klęska żywiołowa lub strata w inwentarzu żywym spowodowała uszczerbek w takiej wysokości, że wpłynęło to na poderwanie zdolności płatniczej uczestnika,

c) wysokości uzyskanych ulg w podatku gruntowym, uwzględniających również między innymi zmniejszenie podatku gruntowego z powodu kształcenia dzieci starszych (art. 11 ust. 4 dekretu o podatkach komunalnych) klęsk żywiołowych, długotrwałej choroby, nieszczęśliwego wypadku (art. 12 ust. 1 tegoż dekretu) tudzież zwolnień z art. 28 ustawy o społecznym funduszu oszczędzania.

Minister Skarbu
K. Dąbrowski

(Znak Min. Sk. D. II. 14617/9/48).

---

458. Okólnik z dnia 6 grudnia 1948 r.
w sprawie wypłaty uposażeń służbowych za styczeń 1949 r.

Do
wszystkich Izb Skarbowych
i Urzędów Skarbowych

W sprawie wypłaty uposażeń służbowych pracownikom państwowym za miesiąc styczeń 1949 r. Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

1. Z uwagi na to, że dzień 1 stycznia 1949 r. jest wolny od zajęć, wypłata może być dokonana 31 grudnia 1948 r.

2. W razie nieotrzymania do dnia 31 grudnia b.r. zarządzeń o otwarciu kredytów na poczet prowizorium budżetowego styczeń—marzec 1949 r. należy wypłacać bez kredytu. Dotyczy to wypłat uposażeń zarówno z kredytów osobowych, jak i rzeczowych.

3. Przy wystawianiu zleceń wypłat (asygnat) i zarachowywaniu wydatków należy stosować odpowiednie postanowienia zarządzenia Ministerstwa z dnia 7 grudnia 1946 r. Nr D. III. 10807/CKS/46.

Dyrektor Departamentu
A. Ivanka

(Znak Min. Sk. D. III. 11575/CKS/48).

---

459. Okólnik z dnia 6 grudnia 1948 r.
w sprawie pozwoleń przywozu i wywozu, związanych z obrotem towarowym z zagranicą.

W związku z obowiązującą reglamentacją obrotu towarowego z zagranicą, Ministerstwo Skarbu, w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu, komunikuje, iż odprawa celna towarów poza przypadkami zwolnień od ograniczeń gospodarczych, przewidzianymi w prawie celnym oraz ustalonymi w specjalnych zarządzeniach, może odbywać się na podstawie pozwoleń przywozu względnie wywozu, wydawanych przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu, oraz zaświadczeń celnych przywozowych i wywozowych, wystawianych przez instytucje wymienione w załączonym wykazie.

I.

Pozwolenia wydawane przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu są dwóch rodzajów:

Typu I — składające się z dwóch części: z górnej — dokumentu celnego (właściwe pozwolenie) i z dolnej — dokumentu płatniczego (dawna promesa względnie zlecenie dewizowe). Dla urzędów celnych jest obowiązująca tylko górna część pozwolenia t. j. właściwe pozwolenie przywozu względnie wywozu. Strona otrzymuje pozwolenie typu I-go z nadrukiem „Kopia I dla strony“, które podlega złożeniu w urzędzie celnym przy zgłoszeniu towaru do odprawy celnej. Do urzędu celnego są przesyłane trzy egzemplarze pozwolnienia typu I-go z nadrukiem „Kopia II, III i IV dla Urzędu C.“. Pozwolenia typu I-go są wydawane przez Wydziały Branżowe Departamentów Importu i Eksportu Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Typu II — wydawane są przez Wydział Reglamentacji Departamentu Planu i Koordynacji Handlu Zagranicznego Ministerstwa Przemysłu i Handlu. Oryginał pozwolenia typu II-go otrzymuje strona celem przedłożenia przy odprawie celnej. Do Urzędu Celnego jest przesyłana jedna względnie dwie kopie pozwolenia.

II.

Pozwolenia służą do pięciu odpraw celnych. Pozwolenia są ważne w ciągu trzech miesięcy od daty wystawienia, chyba, że w warunkach specjalnych postanowiono inaczej. Na wniosek strony może być stosowane pozwolenie przez inny urząd celny niż ten na który opiewa pozwolenie, o ile dane pozwolenie nie było jeszcze w ogóle wykorzystywane. Urząd Celny odprawiający zażąda w takich przypadkach kopii pozwolenia z urzędu celnego, do którego zostały one przesłane. Wysłanie kopii pozwolenia do urzędu celnego, który ma dokonać odprawy celnej, może być uskutecznione również na wniosek strony przez urząd celny, na który opiewa pozwolenie.

W razie konieczności, gdy zwłoka w dokonaniu odprawy celnej byłaby połączona ze szkodą dla importera lub eksportera, a zatem w wyjątkowych i uzasadnionych wypadkach np. terminowa dostawa, przewóz towaru łatwo względnie szybko psującego się, odprawa celna może być dokonana przez urząd celny na podstawie pozwoleń (kopii I typu I-go, oryginału typu II-go) przedłożonych przez stronę bez wyczekiwania na kopie pozwoleń.

Fakt wykorzystania pozwolenia odnotuje urząd celny na kopiach po ich otrzymaniu.

W niektórych przypadkach Ministerstwo Przemysłu i Handlu będzie umieszczać na odwrocie oryginału pozwoleń typu II-go adnotację upoważniającą urząd celny do dokonania odprawy na podstawie tylko oryginału pozwolenia. Również w tych przypadkach Urząd Celny odnotuje fakt wykorzystania pozwolenia na kopiach po ich otrzymaniu.

III.

Zaświadczenia celne wystawiają instytucje uprawnione (wskazane w załączonym wykazie) we własnym zakresie w ramach udzielonych tym instytucjom pozwoleń Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Towar odprawiany na podstawie zaświadczeń musi odpowiadać ogólnej nazwie towaru, na który zostało wydane instytucji pozwolenie Ministerstwa Przemysłu i Handlu i która to nazwa jest powtórzona w zaświadczeniu w rubryce „na towar".

Towar odprawiany winien odpowiadać pozycji taryfy celnej, o ile pozycja jest w zaświadczeniu podana. Nie należy kwestionować zaświadczeń w razie niewypełnienia rubryki „wartość".

Zaświadczenia celne przywozowe i wywozowe są ważne na okres trzech miesięcy od daty wystawienia i służą wyłącznie do jednorazowej odprawy celnej, mimo, że obecnie przygotowane formularze zaświadczeń posiadają nadruk „służy do pięciokrotnej odprawy celnej". W nowym nakładzie formularzy nadruk zostanie odpowiednio zmieniony.

Instytucje uprawnione do wystawiania zaświadczeń celnych będą przedkładać urzędom celnym oryginał zaświadczenia wraz z dwiema kopiami (Nr Nr I i II).

Wystawione przez uprawnione instytucje zaświadczenia celne urzędy celne stosują po otrzymaniu z Ministerstwa Przemysłu i Handlu zawiadomienia o wydaniu odnośnego pozwolenia ramowego danej instytucji, Ministerstwo Przemysłu i Handlu będzie nadsyłało urzędom celnym co dekadę (1-go, 10-go i 20-go każdego miesiąca) zestawienie wydanych pozwoleń ramowych z wyszczególnieniem numerów pozwoleń według kolejności, nazwy towaru i instytucyj, dla których zostały dane pozwolenia wydane.

W przypadku przedłożenia zaświadczenia celnego przez uprawnioną instytucję w okresie wcześniejszym aniżeli odpowiednie zawiadomienie dekadowe Min. Przemysłu i Handlu będzie mogło być nadesłane, zaświadczenie celne może być honorowane przez urząd celny, o ile instytucja przedłoży pismo Ministerstwa Przemysłu i Handlu, stwierdzające, że dana instytucja otrzymała pozwolenie, na które instytucja powołuje się w zaświadczeniu celnym.

Ograniczenie wynikające z poprzedniego ustępu, t. j., że zaświadczenia celne stosuje urząd celny po otrzymaniu zawiadomienia z Ministerstwa Przemysłu i Handlu, obowiązuje urząd celny dopiero z chwilą otrzymania pierwszego zestawienia.

Do czasu otrzymania z Ministerstwa Przemysłu i Handlu pierwszego zawiadomienia o wydanych pozwoleniach ramowych, urzędy celne przystępują do odprawy na podstawie samego faktu przedłożenia zaświadczeń celnych, wystawionych przez uprawnione instytucje.

Zaświadczenia zaś celne, wystawiane przez Centrale i instytucje handlu zagranicznego nie figurujące w załączonym wykazie, mogą być honorowane tylko wówczas, gdy będą one poświadczone przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu i zaopatrzone w pieczęć tego Ministerstwa. Na tych samych warunkach honorowane mogą być zaświadczenia celne wystawiane przez Polskie Towarzystwo Obrotu Towarowego z Zagranicą „Zagrot".

IV.

Przy postępowaniu z pozwoleniami i zaświadczeniami winny urzędy celne kierować się postanowieniami § 37 instrukcji manipulacyjnej dla władz i urzędów celnych. Kopie pozwoleń typu I (kopie II, III i IV), typu II-go oraz zaświadczeń celnych, po wykorzystaniu względnie upływie terminu ważności pozwoleń lub zaświadczeń, podlegają odesłaniu do Ministerstwa Przemysłu i Handlu, Wydział Reglamentacji.

Zaświadczenia celne niewykorzystane (oryginał i obie kopie) mogą być przesłane do Ministerstwa Przemysłu i Handlu Wydział Reglamentacji na wniosek strony przed upływem terminu ważności zaświadczenia.

V.

Towar odprawiany na podstawie pozwolenia przywozu względnie zaświadczenia celnego przywozowego powinien zasadniczo pochodzić z kraju podanego w pozwoleniu przywozu względnie w zaświadczeniu celnym przywozowym. Okoliczność ta powinna wynikać z dokumentów przewozowych lub innych. Ze względu jednak na zmienione obecnie warunki handlu zagranicznego dopuszczalne jest również stosowanie pozwoleń przywozu i zaświadczeń celnych przywozowych w przypadkach, gdy kraj przywozu towaru odpowiada nazwie kraju podanego w pozwoleniu przywozu lub w zaświadczeniu celnym przywozowym (np. na podstawie pozwolenia na przywóz bawełny z Czechosłowacji może być odprawiona bawełna przywożona z Czechosłowacji, aczkolwiek wiadomo, że pochodzi ona z innego kraju).

VI.

W warunkach specjalnych pozwoleń wywozu na artykuły rolniczo-spożywcze bywa umieszczona klauzula „kontrola standaryzacyjna". Kontrola ta ma na celu stwierdzenie, czy rodzaj i jakość towaru eksportowanego odpowiadają warunkom umowy w ramach której towar jest wysyłany za granicę. Przy stosowaniu pozwoleń wywozu z powyższą klauzulą, urząd celny powinien wymagać przedłożenia protokółów kontroli standaryzacyjnej. Protokóły takie są podpisywane przez specjalnie upoważnione osoby dla poszczególnych grup artykułów rolniczo-spożywczych.

VII.

Odprawa celna towarów na podstawie pozwoleń przywozu względnie wywozu typu I-go może być dokonywana do dnia 31 grudnia 1948 r. włącznie.

Po dniu 31. XII. 1948 r. wszystkie kopie pozwoleń typu I-go należy bezzwłocznie przesłać do Ministerstwa Przemysłu i Handlu, Wydział Reglamentacji, segregując osobno całkowicie wykorzystane i osobno częściowo względnie wcale niewykorzystane.

Od dnia 1 stycznia 1949 roku odprawa celna może być dokonywana jedynie na podstawie pozwoleń typu II-go oraz zaświadczeń celnych.

VIII.

Poza przypadkami zwolnień od ograniczeń gospodarczych, przewidzianymi w prawie celnym, stosuje się następujące ułatwienia w obrocie z zagranicą:

A. Książki i inne wydawnictwa.

1) Zwolnione są od pozwoleń przywozu i wywozu:

a) książki, broszury, czasopisma, gazety w języku polskim i językach obcych, przywożone i wywożone przez Robotniczą Spółdzielnię Wydawniczą „Prasa“, Spółdzielnie Wydawnicze: „Czytelnik“, „Książka i Wiedza“, „Rossika“, „Wolność“, „Prasa Demokratyczna“, oraz Towarzystwo Przyjaźni Polsko-Radzieckiej;

b) wszelkie reklamowe: plakaty, książki, broszury, cenniki, katalogi, prospekty i t. p. firm polskich i zagranicznych oraz podobne druki, dotyczące propagandy turystycznej.

2) Zwolnione są od pozwoleń przywozu bez względu na odbiorcę nadsyłane z zagranicy:

a) książki i broszury w języku polskim i obcym za wyjątkiem książek i broszur o charakterze albumowym, w których przeważają ilustracje względnie reprodukcje, a tekst polega jedynie na opisie lub objaśnieniu rysunków. Dopuszczone są jednak do przywozu bez pozwoleń przywozu książki i broszury o charakterze albumowym nawet z przewagą ilustracyj o ile tekst zawiera rozważania naukowe, a rysunki względnie reprodukcje są raczej ilustracją tekstu,

b) czasopisma i dzienniki w języku polskim i obcym za wyjątkiem żurnali i czasopism ilustrowanych, poświęconych tylko modom. Żurnale mód podlegają zwolnieniu od pozwolenia przywozu w ilości do dwóch egzemplarzy,

c) nuty,

d) mapy, plany, również w atlasach,

e) fotografie, nawet w postaci pocztówek, w pojedyńczych egzemplarzach oraz fotografie nadsyłane jako materiał redakcyjny dla dzienników i czasopism.

3) Zwolnione są od pozwoleń wywozu wydawnictwa wysyłane za granicę przez zakłady naukowe, instytucje i różne organizacje na podstawie otrzymanych ogólnych zezwoleń Ministerstwa Przemysłu i Handlu, Wydział Reglamentacji.

B. Kroniki filmowe.

Zwolnione są od pozwoleń przywozu i wywozu kroniki filmowe:

a) otrzymywane i wysyłane przez Przedsiębiorstwo Państwowe „Film Polski“,

b) otrzymywane i wysyłane przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych w drodze wymiany z zagranicznymi placówkami Rzeczypospolitej Polskiej.

C. Węgiel i koks.

Zwolnione są od pozwoleń wywozu transporty węgla i koksu, wywożone za granicę przez Centralę Zbytu Produktów Przemysłu Węglowego.

D. Transporty reparacyjne.

Transporty nadchodzące w ramach reparacyj ze wszystkich stref okupacyjnych Niemiec są zwolnione od pozwoleń przywozu.

Do dokumentów odprawy celnej powinny być dołączone protokóły, sporządzane przez instytucje odbierające transporty.

Dla odróżnienia transportów reparacyjnych od innych należy kierować się dokumentami przewozowymi lub wskazówkami jednej z baz Biura Rewindykacji i Odszkodowań Wojennych w Poznaniu, Gliwicach i Słubicach.

E. Demobil.

Towary zakupione z demobilu amerykańskiego A-50 i demobilu angielskiego B-6 są zwolnione od pozwoleń przywozu.

Fakt nadesłania z zagranicy towaru zakupionego z demobilu powinien wynikać z dokumentów przewozowych względnie innych przedstawionych przy odprawie celnej.

F. Odprawa darów w przywozie.

1) Przesyłki z darami przeznaczone do bezpłatnego rozdawnictwa w celach charytatywnych, opiekuńczych i leczniczych podlegają odprawie przy zastosowaniu okólnika z dnia 17 stycznia 1948 r. w sprawie zwolnienia od pozwoleń przywozu darów, nadsyłanych z zagranicy (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 6, poz. 26 i Nr 68, poz. 271).

2) Przesyłki z darami do wagi 20 kg podlegają odprawie celnej przy zastosowaniu zarządzenia z dnia 24 listopada 1945 r. Nr D. IV. 55367/3/45, uzupełnionego późniejszymi zarządzeniami i wyjaśnieniami.

G. Wywóz towarów w celach niehandlowych.

1) Wywóz towarów do wagi 500 g w przesyłkach pocztowych i lotniczych podlega odprawie celnej przy zastosowaniu okólnika Nr 72 z dnia 9 kwietnia 1947 r. Nr D. IV. 1955/2/47 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 15, poz. 177) i okólnika Nr 306 z dnia 28 sierpnia 1947 r. Nr D. IV. 5532/2/47.

2) Zwolnione są od pozwoleń wywozu wysyłane w formie darów do Z. S. R. R. paczki pocztowe o wadze do 5 kg z zawartością żywności, odzieży i obuwia. W poszczególnej paczce ilość wysyłanego tłuszczu nie może przekraczać 1 kg, cukru i wyrobów z cukrem — 1 kg, kakao i czekolady — 250 g, przypraw korzennych — 100 g.

Nadmienia się, że zawartość paczek wysyłanych do Z. S. R. R. powinna odpowiadać warunkom Umowy w sprawie wymiany paczek pocztowych między Rzeczypospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich, ogłoszonej w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Poczt i Telegrafów Nr 20 z dnia 14. X. 1947 r., poz. 49 oraz spisowi przedmiotów, ogłoszonemu w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Poczt i Telegrafów Nr 7 z dnia 2 kwietnia 1948 r. — okólnik Nr P. Z. 228 z dnia 15 marca 1948 r.

IX.

Towary zwolnione od pozwoleń przywozu lub wywozu należy uważać za zwolnione tym samym od zaświadczeń celnych przywozowych lub wywozowych.

X.

Jednocześnie uchyla się:

1) okólnik z dnia 1 marca 1948 r. w sprawie pozwoleń przywozu i wywozu, związanych z obrotem towarowym z zagranicą (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 25, poz. 95);

2) okólnik z dnia 20 maja 1948 r. w sprawie częściowej zmiany postanowień okólnika z dnia 1 marca 1948 r. w sprawie pozwoleń przywozu i wywozu, związanych z obrotem towarowym z zagranicą (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 59, poz. 244);

3) okólnik z dnia 9 czerwca 1948 r. w sprawie ponownego uzupełnienia wykazu firm uprawnionych do wystawiania pozwoleń przywozu i wywozu (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 66, poz. 263);

4) okólnik z dnia 30 czerwca 1948 r. w sprawie dalszych zmian w wykazie firm uprawnionych do wystawiania pozwoleń przywozu i wywozu (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 72, poz. 295);

5) okólnik z dnia 28 września 1948 r. w sprawie stosowania w obrocie towarowym z zagranicą zaświadczeń celnych przywozowych i wywozowych, wystawianych przez uprawnione instytucje (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 88, poz. 380);

6) zarządzenie z dnia 7 marca 1947 r. Nr D. IV. 918/2/47 w sprawie stosowania pozwoleń przywozu;

7) zarządzenie z dnia 24 kwietnia 1947 r. Nr D. IV. 2645/2/47 w sprawie odprawy celnej towarów na podstawie oryginałów pozwoleń przywozu i wywozu;

8) okólnik Nr 318 z dnia 22 września 1947 r. Nr D. IV. 6199/2/47 w sprawie stosowania pozwoleń przywozu i wywozu;

9) zarządzenie z dnia 15 listopada 1947 r. Nr D. IV. 7249/2/47 w sprawie stosowania pozwoleń przywozu i wywozu.

Dyrektor Departamentu
Z. Czyżewski

(Znak Min. Sk. D. IV. 7481/2/48).

Załączniki:

1) wykaz instytucji uprawnionych do wystawiania zaświadczeń celnych przywozowych i wywozowych,

2) wzór zaświadczenia celnego przywozowego,

3) wzór zaświadczenia celnego wywozowego.

Pozycja 459

WYKAZ INSTYTUCJI

uprawnionych do wystawiania zaświadczeń celnych przywozowych i wywozowych.

1. „Polimex“ Polskie Towarzystwo Eksportowo-Importowe Maszyn i Narzędzi Sp. z o. o.
2. „Varimex“ Polskie Towarzystwo Handlu Zagranicznego Sp. z o. o.
3. „Elektrim“ Polskie Towarzystwo Handlu Zagranicznego dla Elektrotechniki Sp. z o. o.
4. „Ciech“ Importowo-Eksportowa Centrala Chemikalii i Aparatury Chemicznej Sp. z o. o.
5. „Dal-Społem“ Przedsiębiorstwo Państwowo-Spółdzielcze
6. „Paged“ Polska Agencja Drzewna Biuro Handlu Zagranicznego
7. Centrala Zbytu Produktów Przemysłu Węglowego Biuro Eksportowe
8. Centrala Tekstylna Biuro Eksportowe „Cetebe“
9. Centrala Handlowa Przemysłu Skórzanego, Biuro Handlu Zagranicznego
10. Centrala Handlowa Przemysłu Cukrowniczego — Biuro Eksportowe
11. Centrala Handlowa Przemysłu Drzewnego Biuro Eksportowe
12. Centrala Mięsna Centrala Spółdzielczo-Państwowa Biuro Eksportowe
13. Centrala Spółdzielni Mleczarsko-Jajczarskich Biuro Eksportowe
14. Centrala Zaopatrzenia Materiałów Przemysłu Węglowego Biuro Importowe
15. Centrala Skór Surowych Biuro Importowe
16. Centrala Zaopatrzenia Hutniczego Biuro Importowe
17. Centrala Złomu Biuro Importowe
18. Centrala Produktów Naftowych Biuro Importowe
19. Centrala Handlowa Żelaza i Stali Biuro Eksportowe
20. Centrala Zaopatrzenia Przemysłu Włókienniczego „Textilimport“
21. Centrala Rybna Centrala Spółdzielczo-Państwowa Biuro Handlu Zagranicznego
22. Polskie Zakłady Zbożowe Dział Handlu Zagranicznego
23. Zjednoczenie Fabryk Cementu R. P. Biuro Eksportowe
24. Zjednoczone Zakłady Metali Nieżelaznych Biuro Handlu Zagranicznego
25. Polskie Towarzystwo Maszyn Biurowych
26. „Papexport“ — Biuro Eksportowe Centrali Handlowej Przemysłu Papierniczego
27. „Motozbyt“ — Biuro Handlu Zagranicznego.

. . . . . dnia . . . . . 194 . . r.

(Stempel Centrali H. Z.
wystawiającej zaświadczenie)

Nr . . . .
(Nr kolejny zaświadczenia
dla danego pozw. przywozu)

Zaświadczenie celne przywozowe Nr ....

Na podstawie pozwolenia przywozu Nr . . . . wystawionego przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu, Wydział . . . . dnia . . . . za Nr . . . . .
i uzupełnionego pismami . . . .
. . . .
z terminem ważności do dnia . . . .
. . . .
dla . . . .
. . . .
na towar . . . .
. . . .
wyżej wymieniona Centrala Handlu Zagranicznego przywozi
z . . . .
. . . .
towar . . . .
. . . .
ilość . . . . poz. taryfy celnej . . . .
sztuk . . . .
netto
waga . . . .
brutto
wartość . . . . . . słownie . . . .
(walucie wym. w pozw. przyw.)
. . . .
przez Urząd Celny w . . . .
Warunki specjalne . . . .
. . . .

Zaświadczenie celne jest ważne w przeciągu trzech miesięcy od daty jego wystawienia i służy do jednokrotnej odprawy celnej. Odprawa towaru jednak nie może nastąpić po terminie ważności pozwolenia przywozu Ministerstwa Przemysłu i Handlu, na podstawie którego wydano niniejsze zaświadczenie celne.

Kierownik Działu DYREKTOR
M. P.
. . . .

. . . . . dnia . . . . . 194 . . r.

(Stempel Centrali H. Z.
wystawiającej zaświadczenie)

Nr . . . .
(Nr kolejny zaświadczenia
dlą danego pozw. wywozu)

Zaświadczenie celne wywozowe Nr ....

Na podstawie pozwolenia wywozu Nr . . . . wystawionego przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu, Wydział . . . . , dnia . . . . za Nr . . . . .
i uzupełnionego pismami . . . .
. . . .
z terminem ważności do dnia . . . .
. . . .
dla . . . .
. . . .
na towar . . . .
. . . .
wyżej wymieniona Centrala Handlu Zagranicznego wywozi
do . . . .
. . . .
towar . . . .
. . . .
ilość . . . . poz. taryfy celnej . . . .
sztuk . . . .
netto
waga . . . .
brutto
wartość . . . . . . słownie . . . .
(walucie wym. w pozw. wyw.)
. . . .
przez Urząd Celny w . . . .
Warunki specjalne . . . .
. . . .

Zaświadczenie celne jest ważne w przeciągu trzech miesięcy od daty jego wystawienia i służy do jednokrotnej odprawy celnej. Odprawa towaru jednak nie może nastąpić po terminie ważności pozwolenia wywozu Ministerstwa Przemysłu i Handlu, na podstawie którego wydano niniejsze zaświadczenie celne.

Kierownik Działu DYREKTOR
M. P.
. . . .

460. Okólnik z dnia 7 grudnia 1948 r.

w sprawie zabezpieczenia należności skarbowych i monopolowych w spółdzielczych gorzelniach rolniczych.

Na podstawie postanowień § 34 ust. 3 i w związku z postanowieniami §§ 52 i 53 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10. IX. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 746) upoważnia się Izby Skarbowe do przyjmowania od spółdzielni Samopomocy Chłopskiej, prowadzących gorzelnie rolnicze, zabezpieczenia ewent. należności skarbowych i monopolowych, mogących powstać w związku z wyrobem spirytusu w tych gorzelniach, w formie listów poręczających Okręgowych Oddziałów Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“ za terminową zapłatę wspomnianych należności.

Minister Skarbu
K. Dąbrowski

(Znak Min. Sk. D. VI. 13800/2/48).

461. Okólnik z dnia 7 grudnia 1948 r.

w sprawie podatku od nieruchomości od obiektów opuszczonych i poniemieckich będących w posiadaniu Polskich Kolei Państwowych.

Ministerstwo Skarbu udziela do wiadomości podległym sobie władzom i urzędom okólnik Nr 90 Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 17 listopada 1948 r. L. dz. SF. II-3/17/48 w sprawie podatku od nieruchomości od obiektów opuszczonych i poniemieckich w posiadaniu Polskich Kolei Państwowych.

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 21120/1/48).

OKÓLNIK Nr 90

z dnia 17 listopada 1948 r.

w sprawie podatku od nieruchomości od obiektów opuszczonych i poniemieckich w posiadaniu Polskich Kolei Państwowych.

L. dz. SF. II-3/17/48.

Ob. Ob. Wojewodowie, Prezydenci m. st. Warszawy i m. Łodzi, Starostowie Powiatowi, Prezydenci miast, Burmistrzowie i Wójtowie.

W związku z wątpliwościami nasuwającymi się przy wymiarze podatku od nieruchomości od obiektów opuszczonych i poniemieckich, znajdujących się w posiadaniu Polskich Kolei Państwowych, Ministerstwo Administracji Publicznej w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Nieruchomości poniemieckie, wymienione w art. 2 dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 87) przeszły z mocy samego prawa na własność Skarbu Państwa i wolne są od podatku od nieruchomości na podstawie art. 16 ust. 1 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 198). Jeżeli nieruchomości takie znajdują się w posiadaniu P. K. P., są one również zwolnione od tego podatku, jako użytkowane przez przedsiębiorstwo państwowe, wymienione w zarządzeniu Ministrów: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 20 października 1947 r. w sprawie ustalenia wykazów przedsiębiorstw państwowych, korzystających z ulg i zwolnień w zakresie niektórych podatków komunalnych (Monitor Polski Nr 139, poz. 853). Zwolnienie to należy traktować jako obowiązujące od dnia 19 kwietnia 1946 r., t. j. od dnia wejścia w życie wspomnianego dekretu o majątkach opuszczonych i poniemieckich.

Nie korzystają natomiast ze zwolnień nieruchomości opuszczone oraz takie, które przejęte zostały przez P. K. P. na podstawie dekretu z dnia 26 października 1945 r. o rozbiórce i naprawie budynków zniszczonych lub uszkodzonych wskutek wojny (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 37, poz. 181).

Ponieważ na nieruchomościach takich ciążyły dość znaczne zaległości z tytułu podatku od nieruchomości, Ministerstwo Komunikacji pismem okólnym z dnia 14 października 1947 r. L. II/4-21-39/47, skierowanym do wszystkich Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych i Biur, nakazało uiszczanie podatku od nieruchomości opuszczonych (art. 1 dekretu o majątkach opuszczonych i poniemieckich), od nieruchomości przejętych na mocy cytowanego dekretu o rozbiórce i naprawie budynków zniszczonych lub uszkodzonych wskutek wojny.

Co się tyczy zaległego podatku od nieruchomości poniemieckich, znajdujących się w posiadaniu P. K. P. za czas, kiedy nieruchomości te podatkowi podlegały, t. j. do dnia 18 kwietnia 1946 r., Ministerstwo Administracji Publicznej zamierza umorzyć takie zaległości na podstawie art. 35 dekretu o zobowiązaniach podatkowych; sumy tych zaległości w formie wykazów poszczególne związki samorządowe przedłożą drogą służbową Ministerstwu Administracji Publicznej w terminie do 20 grudnia b. r.

Dyrektor Departamentu:
(—) St. Rybicki

462. Okólnik z dnia 7 grudnia 1948 r.

w sprawie stosowania sankcji karnych w razie przekroczenia przez wytwórców win kontyngentu produkcji napojów winnych.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że niektóre wytwórnie napojów winnych przekraczają kontyngent produkcji, ustalony przez Ministerstwo Skarbu w zezwoleniu na wyrób wina.

W związku z tym Ministerstwo Skarbu zauważa, że przekroczenie powyższego kontyngentu jest naruszeniem zakazu z art. 49 ust. 1 pkt 3) Prawa akcyzowego (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 29, poz. 122) i posiada wobec tego znamiona przestępstwa skarbowego.

Przedsiębiorców wytwórni wina, winnych przekroczenia ustalonego przez Ministra Skarbu kontyngentu produkcji, należy zatem pociągnąć do odpowiedzialności karnej skarbowej.

Dyrektor Departamentu
Inż. T. Sibera

(Znak Min. Sk. D. VI. 12729/3/48).

---

463. Okólnik z dnia 9 grudnia 1948 r.

w sprawie otwarcia nowego tytułu w budżecie dochodów.

Do
wszystkich Izb Skarbowych
i Urzędów Skarbowych.

W budżecie grupy A części 21 (Ministerstwo Odbudowy) w dziale 1 (Zarząd Centralny) otwiera się paragraf 6 „Wpływy ze sprzedaży druków", na który będą zarachowywane wpływy ze sprzedaży druków czynszowych, związanych z realizacją dekretu z dnia 28. VII. 1948 r. o najmie lokali (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 259) — wpłacane do kas urzędów skarbowych przez zarządy miejskie i gminne.

Dochody te należy zapisywać na r-k wojewódzkich wydziałów odbudowy.

Dyrektor Departamentu
M. Zakrzewski

(Znak Min Sk. D. III. 11602/CKS/48).

---

464. Okólnik z dnia 9 grudnia 1948 r.

w sprawie uchwał terenowych rad narodowych odnośnie opłat za leczenie chorych w szpitalach samorządowych.

Ministerstwo Skarbu udziela do wiadomości podległym sobie władzom i urzędom pismo okólne Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 12 maja 1948 r. L. dz. III. SF 3/O/19/48 w sprawie uchwał terenowych rad narodowych co do opłat za leczenie chorych w szpitalach samorządowych.

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 9748/1/48).

PISMO OKÓLNE

z dnia 12 maja 1948 r.

w sprawie uchwał terenowych rad narodowych odnośnie opłat za leczenie chorych w szpitalach samorządowych.

L. dz. III. SF 3/0/19/48.

Do
Obywateli Wojewodów, Prezydentów m. st. Warszawy i m. Łodzi, Starostów Powiatowych, Prezydentów miast i Burmistrzów.

Na skutek zapytania jednego z Urzędów Wojewódzkich, czy uchwały rad narodowych w sprawie opłat za leczenie chorych w szpitalach samorządowych podlegają zatwierdzeniu władz nadzorczych, Ministerstwo Administracji Publicznej w porozumieniu z Kancelarią Rady Państwa wyjaśnia, że zgodnie z postanowieniami art. 11 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 199 z 1947 r.) i ust. 3 § 7 rozporządzenia wykonawczego do tego dekretu (Dz U. R .P. z 1947 r. Nr 51, poz. 259) uchwały te nie podlegają zatwierdzeniu.

Odmienne postanowienia w tym względzie, zawarte w art. 35 rozp. Prez. z dnia 22 marca 1928 r. o zakładach leczniczych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 382) nie odnoszą się obecnie do szpitali utrzymywanych przez związki samorządu terytorialnego, gdyż zostały uchylone ogólną klauzulą derogacyjną w ust. 2 art. 31 cytowanego wyżej dekretu o finansach komunalnych.

Wypływający z art. 35 rozporządzenia Prezydenta z dnia 22 marca 1928 r. o zakładach leczniczych obowiązek zatwierdzenia opłat w szpitalach publicznych, nie znajdujących się w zarządzie Państwa, dotyczy tylko szpitali nie będących pod zarządem komunalnym, co wynika z zestawienia powyższego przepisu z przepisem art. 24 pkt. c — rozporządzenia łącznie z wymienionymi na wstępie przepisami o finansach komunalnych.

p. o. Dyrektora Departamentu:
(—) St. Rybicki

465. Okólnik z dnia 9 grudnia 1948 r. w sprawie oznaczania napojów winnych.

Ministerstwo Skarbu zmieniając częściowo okólnik z dnia 10 grudnia 1947 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 59, poz. 407) wyjaśnia, że nazwy win „Maślacz" i „Vermuth" mogą być używane na etykietach do określenia napojów winnych produkcji krajowej.

Nazwy fantazyjne win owocowych krajowej produkcji, są dopuszczalne tylko w tym przypadku, jeżeli brzmienie takich nazw nie wprowadza w błąd konsumenta co do pochodzenia i rodzaju wina.

Dyrektor Departamentu
Inż. T. Sibera

(Znak Min. Sk., D. VI. 13296/3/48).

KOMUNIKAT
o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych.

Unieważnia się blankiety pokwitowań kasowych wzór Nr. 4, Seria C za Nr. 832499 i 832500, brak których ujawniony został w Urzędzie Skarbowym w Sochaczewie.

KOMUNIKAT
o unieważnieniu pieczęci urzędowej.

Unieważnia się pieczęć metalową do tuszu o średnicy 36 mm z godłem państwowym i napisem w otoku: „Ochrona Skarbowa 51", skradzioną w Rejonowym Inspektoracie Ochrony Skarbowej w Gliwicach.

KOMUNIKAT

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że nowy nakład wyczerpanych Dzienników Urzędowych z 1947 roku został już wykonany.

Zamówienia na poszczególne egzemplarze będą załatwiane przez Administrację Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu po uprzednim wpłaceniu należności na konto czekowe w P. K. O. Nr I-4428 z tym, że na odcinkach wpłat należy uwidocznić w sposób czytelny: dokładny adres, nazwę urzędu, instytucji lub imię i nazwisko zamawiającego, oraz wyszczególnienie ilości numerów zamówionych egzemplarzy.

Cena za 1 egzemplarz numerów 39, 55, 61 i 62 z 1947 roku wynosi zł 44, zaś numer 58/47 r. — zł 33.

Również są do nabycia pełne komplety Dziennika Urzędowego z lat od 1946 do 1948.

Cena za pełne komplety Dziennika Urzędowego w luźnych egzemplarzach, wraz ze skorowidzem, wynosi:

z 1946 roku zł 3.542.—
z 1947 roku zł 7.002.—

Zamówienia na wyżej wymienione roczniki wykonuje Administracja Dziennika Urzędowego po uprzednim wpłaceniu pełnej należności, natomiast zamówienia na poszczególne numery Dziennika Urzędowego z 1946 i 1947 roku wymagają uprzedniego zasięgnięcia informacji w Administracji, ponieważ ceny drugiego nakładu są wyższe.

Wysokość należności za wszystkie egzemplarze Dziennika Urzędowego z 1948 roku, jako pochodzących z pierwszego nakładu, obliczana jest według dotychczasowych cen, uwidocznionych na ostatniej stronie każdego numeru.

Komunikaty i ogłoszenia

Komunikat o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych.

Komunikat o unieważnieniu pieczęci urzędowej.

Ogłosznie o unieważnieniu legitymacji urzędowej.

Objaśnienie znaków:

OrOs	—	dział	organizacyjny i osobowy
GB	—	„	gospodarczy i budżetowy resortu
KS	—	„	karny skarbowy
OSk	—	„	Ochrony Skarbowej
OK	—	„	obrotu pieniężnego i kredytu
B	—	„	budżetowy
K	—	„	finansów i podatków komunalnych
RK	—	„	rachunkowo-kasowy
C	—	„	ceł
ZPP	—	„	zobowiązań i postępowania podatkowego
POD	—	„	podatków: obrotowego i dochodowego
PW	—	„	podatku od wynagrodzeń
MOSk	—	„	podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P	—	„	innych podatków bezpośrednich
EA	—	„	egzekucji administracyjnej
A	—	„	akcyz
M	—	„	monopolów
U	—	„	ubezpieczeń
Sp	—	„	spółdzielczości
L	—	„	likwidacyjny
R	—	„	różnych
Z	—		zarządzenie
I	—		instrukcja
O	—		okólnik
Ob	—		obwieszczenie
Uch	—		uchwała
Rp	—		rozporządzenie
Reg	—		regulamin
Kom.	—		komunikat

Poz.	T R E Ś Ć		Data	Znak	OrOs	GB	KS	OSk	OK	B	K	RK	C	ZPP	POD	PW	MOSK	P	EA	A	M	U	Sp	L	R
453	O udzieleniu Państwowej Centrali Handlowej i Centrali Tekstylnej „CETEBE" zezwolenia na wywóz towarów.	Z	22 X. 1948 r.																						X
454	W sprawie przekazania Polskiemu Towarzystwu Maszyn Biurowych Sp. z o. o. niewykorzystanych maszyn księgujących.	O	24 XI. 1948 r.	D. I. 36805/3/48		X																			
455	W sprawie wykonywania pieczątek, datowników i t. p. przez Mennicę Państwową.	O	30 XI. 1948 r.	D. I. 43397/1/48																					X
456	W sprawie zaopatrzenia się i umieszczenia w zakładach pracy tablic instrukcyjnych p. t. „Ogólne wskazania jak uniknąć porażenia prądem elektrycznym".	O	30 XI. 1948 r.	D. I. 40757/3/48																					X
457	W sprawie interpretacji art. 20 ustawy o obowiązku społecznego oszczędzania oraz § 30 rozporządzenia wykonawczego Ministra Skarbu z dnia 12 marca 1948 r.	O	2 XII. 1948 r.	D. II. 14617/9/48																					X
458	W sprawie wypłaty uposażeń służbowych na styczeń 1949 r.	O	6 XII. 1948 r.	D. III. 11575/CKS/48						X															
459	W sprawie pozwoleń przywozu i wywozu, związanych z obrotem towarowym z zagranicą.	O	6 XII. 1948 r.	D. IV. 7481/2/48									X												
460	W sprawie ubezpieczenia należności skarbowych i monopolowych w spółdzielczych gorzelniach rolniczych.	O	7 XII. 1948 r.	D. VI. 13800/2/48																	X				
461	W sprawie podatku od nieruchomości od obiektów opuszczonych i poniemieckich będących w posiadaniu Polskich Kolei Państwowych.	O	7 XII. 1948 r.	D. V. 21120/1/48							X														
462	W sprawie stosowania sankcji karnych w razie przekroczenia przez wytwórców win kontyngentu produkcji napojów winnych.	O	7 XII. 1948 r.	D. VI. 12729/3/48			X													X					
463	W sprawie otwarcia nowego tytułu w budżecie dochodów.	O	9 XII. 1948 r.	D. III. 11602/CKS/48						X															
464	W sprawie uchwał terenowych rad narodowych odnośnie opłat za leczenie chorych w szpitalach samorządowych.	O	9 XII. 1948 r.	D. V. 9748/1/48							X														
465	W sprawie oznaczania napojów winnych.	O	9 XII. 1948 r.	D. VI. 13296/3/48																X					

We wszystkich wypadkach obowiązuje zasada uprzedniego przekazania pełnej należności na konto czekowe w P.K.O. Nr I-4428, z wymienieniem na odcinku blankietu wpłaty wszystkich danych, wyszczególnionych na wstępie niniejszego komunikatu.

W wyjątkowych tylko wypadkach zamówienia na egzemplarze Dziennika Urzędowego wykonywane będą za zaliczeniem pocztowym.

OGŁOSZENIE

o unieważnieniu legitymacji urzędowej.

Unieważnia się zagubioną legitymację urzędową Nr 94 wydaną przez Izbę Skarbową w Bydgoszczy dla Błażejowskiego Jana.

BILANS

Sp. Akc. Hodowli Nasion Udycz na dz. 30. VI. 1948 r. za rok 1947/48.

AKTYWA: Kasa 89839.69; Banki 2086828.—; Dłużnicy 3653361.77; Towary w Centrali 2252492.39; Nieruchomości 249549.76; Ruchomości 1134262.39; Materiał Selekcyjny 11603.12; Papiery Wartościowe 516300.—; Salda książkowe dzierżawionych majątków 8841950.18; Różnica 6636612.67. Razem 25472799.97 złotych.

PASYWA: Banki 21075800.—; Wierzyciele 3286314.50; Kapitał Akcyjny 450000.—; Kapitał Rezerwowy 133698.50; Kapitał Amortyzacyjny 526986.97. Razem 25472799.97 zł.

R-k Strat i Zysków.

STRATY: pg specyfikacji 29734507.25.
ZYSKI: pg specyfikacji 23097894.58.
Różnica 6636612.67 zł.

Zarząd.

Cena zł 44

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w okresie do końca 1948 r.

„Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca w którym nastąpiła wpłata do końca 1948 r. Należność z tytułu prenumeraty wynosi miesięcznie zł 300.

Komplety Dziennika Urzędowego z okresu poprzedzającego wpłatę prenumeraty mogą być zamawiane w miarę posiadanego zapasu, w cenie sprzedażnej poszczególnych numerów, a mianowicie:

a) za komplet I półrocza 1948 r. zł 3.102.—
b) za komplet III kwartału 1948 r. zł 814.—
c) za komplet z miesiąca października i listopada zł 308.—

Wszelkie należności z tego tytułu należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr 1-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, dokładny adres, oraz okres czasu, którego wpłata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty.

Pojedyncze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 1 szpalty wynosi zł 90

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.